

KINH PHẠM-MA-NAN QUỐC VƯƠNG

*Hán dịch: Thất dịch. Phụ vào dịch phẩm
đời Tây Tấn.*

Nghe như vậy:

Một thời, Phật cùng với một ngàn hai trăm năm mươi vị Tỳ-kheo ở tại vườn Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Khi ấy, có quốc vương hiệu là Phạm-ma-nan, thường cúng dường Phật và chúng Tăng. Mỗi khi đến ngày ăn chay giữ giới, nhà vua truyền lệnh cho quần thần chuẩn bị xe cộ, hàng ngàn người theo vua đến chỗ Phật, đến nơi hình thể quỳ sát đất, cúi đầu lễ sát chân Phật.

Khi Phật thuyết pháp cho các trời và dân chúng, nhà vua vui vẻ cung kính lắng nghe, những người trong cung vua cũng đều hầu hạ Tam bảo, ăn chay giữ giới trong sạch. Vua có thái tử, tên là Quân-lân-nho, hết lòng sáng suốt tu tập, hiểu rõ thế gian là vô thường, không có gì sinh mà không diệt, không tham vinh hoa, danh lợi ở đời.

Thái tử thưa:

–Tâu phụ vương, gặp Phật ở đời là khó, được nghe kinh pháp cũng là khó, con nay muốn xin theo Phật làm Sa-môn.

Nhà vua liền đồng ý. Quân-lân-nho tạ từ nhà vua đi đến chỗ Phật, xin làm Tỳ-kheo.

Phật liền lấy tay xoa đầu, tóc tự rơi xuống, tự nhiên có ca-sa đắp trên thân.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Quân-lân-nho vâng giữ giới luật, siêng năng tu hành, suốt ngày không mỗi mệt, trọn ba tháng đắc quả A-la-hán.

Khi ấy, không biết thái tử đã đắc đạo, thấy thái tử rất cực khổ, đồ ăn thức uống đạm bạc, nên mỗi lần đến cúng dường, nhà vua cúng dường cho thái tử những thức ăn khác với chúng Tăng. Với tâm không bình đẳng nhà vua bảo với Quân-lân-nho:

–Trong nước ta, châu ngọc, bầy báu, cơm ăn thơm ngon, không thứ gì là không có, vì sao con lại thích làm Sa-môn?

Phật biết vua nặng lòng thương con, liền bảo Quân-lân-nho:

–Ông hãy hiện thần thông.

Vâng lời Phật dạy, Quân-lân-nho cúi đầu sát đất, làm lễ Phật xong, nhẹ nhàng trụ trên hư không, bay đi, biến hóa, phân chia thân hình ra vào không gián đoạn. Sau đó, Quân-lân-nho cúi đầu làm lễ sát chân Phật.

Nhà vua thấy công đức, đạo lực của Quân-lân-nho đến như thế, lòng cảm động vui mừng, hưởng đến Quân-lân-nho, cả hình thể quý sát đất, cúi đầu làm lễ.

Khi ấy, Phật bảo Quân-lân-nho hãy nói pháp Tứ đế, khổ, không, vô thường. Lúc đó, nhà vua tâm ý đã hiểu rõ, liền đắc quả Tu-đà-hoàn.

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Tỳ-kheo có bốn việc khi thọ nhận các thứ cúng dường. Những thức ăn ngon, y phục tốt xấu của thí chủ không được chê.

1. Muốn ban phước cho nhà thí chủ.
2. Không muốn trái ý thí chủ.
3. Vì thân thể già yếu hoặc thân có bệnh tật.
4. Sợ người hành đạo khổ nhọc.

Muốn ăn ngon thì phải định tâm nghĩ đến trọng giới, tất cả chúng sinh đều là thân thuộc của ta, nhưng dần dần chuyển thành lâu xa, mỗi người đều bị trôi lăn trong sinh tử, không biết nguồn gốc của mình. Ví như thân thể mình bị lở ghẻ và bệnh tật, uống thuốc là để cho lành mạnh, không được tham đắm.

Phàm người muốn làm việc ban cho, tâm phải bình đẳng, không luận người sang hay hèn.

Khi ấy, Phật bảo Tôn giả A-nan:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Khi ăn phải xướng Tăng bặt. Tăng bặt là chúng Tăng lúc ăn đều phải bình đẳng.

